

[K. C. Toft.]

landbruget i form af, at den har betalt landbrugets amtsskatter, når forrentningsprocenten var under $2\frac{1}{2}$, skulle bortfalde. Jeg bemærkede mig, at ministeren ikke havde nogen udtalelse om det bebudede forslag i dag, og jeg tror, ministeren opfatter sin opgave på dette område som rent administrativ, mens han lægger afgørelsen af, hvordan der skal forholdes, over til landbrugsministeren. Det er ikke mange dage siden, jeg fra denne tålerstol opfordrede landbrugsministeren til at optage fornyede forhandlinger med landbrugets organisationer, fordi vi endnu ikke på dette tidspunkt vidste og ej heller i dag ved, hvordan landbrugets indkomstgrundlag, indkomstniveau, vil være som medlem af EF, fordi mange og væsentlige områder prismæssigt ikke er afgjort, og det ville jo være mere realistisk at bedømme landbrugets indkomstmuligheder på det tidspunkt, da dette er afklaret.

Jeg har også forstået på udtalelser af statsministeren, at man er parat til at forhandle med landbruget igen, og derfor var jeg egentlig tilfreds med, at indenrigsministeren i dag ikke omtalte den bebudelse, som man kunne læse i statsministerens skriftlige åbningstale og af finanslovsforslaget. Jeg forstår det sådan, at der er muligheder for, hvad jeg synes er rimeligt, også at komme til at diskutere dette problem én gang til landbruget og regeringen imellem.

Jeg vil derfor gerne opfordre indenrigsministeren, da det jo dog er hans område, det berører, til sammen med landbrugsministeren, statsministeren og også budgetministeren på ny, når det er afklaret, hvordan landbrugets indkomstvilkår vil være i fællesmarkedet, at tage en forhandling, således at man på et realistisk grundlag kan vurdere, hvordan landbrugets forhold vil være, og først på det tidspunkt træffe afgørelse i regeringen og senere i folketinget om, hvordan man skal forholde sig.

Vedrørende forslaget om bortfald af den kommunale bygningsskyld, der andrager de ca. 140 mill. kr., vil jeg gerne sige, at det, der for mig at se er det urimelige heri, er, at vi har en lang, lang række ejendomme her i landet, nyere ejendomme, altså fra en bestemt skelsættende dato vist for ca. 8 år siden, som man ikke betaler bygningsskyld af, medens der af ældre ejendomme — ældre

end 8 år, eller 12 år er det måske — skal betales en bygningsskyld. Jeg synes, det må være rimeligt, at vi stiler imod at få denne 28-årige afviklingsperiode gjort færdig. Når man gennemførte det, var det vel, for at det beløb, der dengang var, ikke skulle kapitaliseres, hvis det faldt væk, men jo mindre beløbet bliver, jo mindre grundlag er der for denne argumentation.

Vedrørende det sidste lovforslag, jeg skal omtale her, forslaget fra venstre om at nedsætte grundskyldpromillen fra 20 til 15 efter den nye vurdering, har jeg bemærket mig, at lovforslaget tager sigte på — det står i bemærkningerne — den situation, at venstres og det konservative folkepartis lovforslag om kontantvurdering ikke vedtages her i folketinget.

Jeg vil gerne herom sige, at det lovforslag, som venstre og det konservative folkeparti her har fremsat, er så realistisk ud fra mit synspunkt, at jeg mener, der må være et godt grundlag for at få det vedtaget her i folketinget. Og da min erfaring også fortæller mig, hvor vanskeligt det er at få folketingets flertal med til at nedsætte grundskyldpromillerne som her foreslået, mener jeg, at det forslag, som jeg synes hr. Guldberg fra venstre og hr. Juul-Madsen fra det konservative folkeparti argumenterede så godt for, bør gennemføres; og dermed bortfalder, forstår jeg, det forslag fra venstre, vi her behandler.

A. Chr. Andersen: Der er her såvel fra de konservative som fra venstre fremsat forslag om ændring af den kommunale grundbeskatning, og lovforslagene er jo fremsat med henblik på at begrænse denne.

Jeg vil gerne komme med nogle enkelte bemærkninger til det konservative lovforslag. Heri er jo indeholdt, som det blev nævnt, to begrænsninger. Grundskyldpromillen må ikke overstige det dobbelte af udskrivningsprocenten, og herom er det sagt, at hvis det havde virkning for indeværende år, ville det være relativt få kommuner, der ville blive berørt af det, 7 eller 9 eller sådan noget, hvorimod den anden begrænsning, at der højst må udskrives $1/5$ af vedkommende primærkommunes samlede skatteindtægt som grundskat, vil få noget større virkning, idet der her er tale om, at ca. 24-25 kommuner vil blive berørt. Af